SvenskaCanadaTidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Föreläsningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande ½ tum. enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Onsdagen den 10 April, 1918.

Folkets hus.

I förra numret påpekades i största korthet nyttan av svenska folkets hus i alla svenska settlement i Canada. Nyttan av dylika folkets hus torde vara självklar. De skola bliva en mötes- och samlingsplats för svenskar av alla åskådningar och samhällsställningar. De skulle bliva en icke ringa faktor vid samlandet, enandet och stärkandet av den svenska folkstammen i Canada.

Det påpekades även, att det på landsbygden borde ställa sig relativt lätt att få till stånd dylika folkets hus. Tomt och timmer kunde man ju i allmänhet få för en ringa pänning, arbetskraft kanske likaså. Stora och tidsenliga byggnader skulle på detta sätt kunna åstadkommas, verkliga monument över svenskheten på platsen. I städer med avsevärd befolkning skulle man väl även kunna åstadkomma dylika folkets hus, om också icke — på grund av de osäkra förhållandena — förrän efter krigets slut. Dessa folkets hus med samlingssalar, bibliotek och kaféer skulle säkerligen, om de skötes rätt, kunna inbringa en ganska vacker slant i hyror.

Om ett svenskt nationalförbund för hela Canada kommer till stånd — ett sådant planeras till det allsvenska sommartinget vid Round Lake — torde ett av dess uppgifter bliva att söka omsätta folketshus-tanken till verklighet. Men redan nu kunde säkerligen lokalbiblioteken under Svenska Nationalbiblioteket planlägga den vackra tankens förverkligande. Men vad som göres, bör göras snart.

En förlust.

Från tidskriften "Framåt" i Port Arthur, Ont., ha vi mottagit följande skrivelse:

Ärade prenumeranter, medarbetare och press!

När, för omkring två år sedan, Logen no. 17 Räddningsbåtens Studiecirkel beslöt att på försök utgiva en tidskrift, var det för alla klart, att företagit skulle stranda på försöket, men det resonerades som så, allting kunde och borde ju försökas. Tidpunkten var ju den olämpligaste när allt folk lider av nyhetshunger som det nu gör i dessa tider.

Arbetet har utförts på övertid, och utan ersättning, av personer tillhörande Cirkeln. Som nu en del av dessa genom den allmänna oron tvingats in under andra förhållanden och över till andra platser, och som det visat sig omöjligt att ersätta dem med andra gratisarbetare, återstod för Cirkeln endast att medelst dryga ekonomiska uppoffringar fortsätta utgivandet av tidskriften "Framåt".

Visserligen beslutades vid sista storlogemötet giva oss ett bidrag av 10 dollars per månad, mot att storlogens officiella skrivelser infördes utan någon extra avgift. Men storlogens nuvarande tjänstemän vägra utbetala detta utan att vi lova ställa oss under deras absoluta kontroll.

Detta bidrags uteblivande, ehuru ej spelande någon egentlig roll, visar dock att tidningens nuvarande beskaffenhet och form ej är av sådans slag att Studiecirkeln kan räkna på något understöd från sina närmaste fränder och har den därför beslutat förklara att försöket med en fristående tidnings utgivande ej lyckades. Det har dock ådagalagts att vid en lämpligare tidpunkt möjligheter förefinnas till ett återuppvaknande av en periodisk tidskrift som skall föra våra idéer och vår sak framåt.

Till våra gynnare, prenumeranter och medarbetare vilja vi hembära ett hjärtligt tack för visad välvilja, inträsse och överseende.

Svensk-Canadas kulturvänliga och dito bakåtsträvande press tacka vi för uppmärksamheten i det ena fallet och för tystnaden i det andra. Orsakerna till tacksamheten är i bägge fallen lika uppriktiga.

Med utmärkt högaktning,
Studiecirkelns tidningskomité.

Port Arthur, 1 Mars 1918.

Det är vår uppriktiga mening, att detta steg av Framåt innebär en förlust, ty denna lilla tidskrift var i alla fall ett salt, som icke miste sin sälta. Vi känna icke till, vilken brytning föreligger mellan "Studiecirkelns tidningskomité" och storlogens tjänstemän — och vi ämna icke forska i det —, men vi tro dock, att goodtemplarorden gör en viss förlust genom Framåts "dödsfall". Det är att hoppas, att de förhoppningar om ett återuppvaknande, som uttalas i brevet härovan, en gång bli en verklighet.

Farmarbetarsituationen.

Ingen arbetsför får gå sysslolös i Canada vid vite av ganska stränga straff, påbjuder en nyligen utfärdad förordning.

De enda, som icke bekymra sig så mycket över farmarbetarproblemet är tydligen — farmarena. De trängas icke vid regeringens arbetsbyråer. De äro ovanligt lugna, medan andra äro upprörda.

Faktum är, att den verklige farmaren vet, att många av de män, som tvingas på honom från staden, knappast äro värda saltet till maten under såningssäsongen, för att nu icke tala om de höga löner, som de vänta sig. Vårarbetet på en farm i ett land av stora farmar såsom den canadensiska västern kräver verklig kunskap och erfarenhet. Farmarbetaren måste kunna köra hästar och taga vård om dem. Han måste vara i stånd att köra ända till fyra hästar på en gång och hantera tämligen komplicerat maskineri. Farmaren kanske är villig att betala hög lön åt fackmannen, som verkligen kan utföra en lång dags arbete, men han drar sig för att anställa en otränad, inkompetent man.

Faktum är, att såningssäsongen just tagit sin början. Farmarena ha hittills icke bekymrat sig mycket, ty de leja sällan folk, förrän de äro säkra på att säsongen verkligen börjat. Då de hyra folk, göra de ej detta för att ha dem sittande sysslolösa om morgnarna och vänta på att marken skall töa upp. De önska, att de skola arbeta varje dag och hela dagen. Då farmarena tro, att tiden är inne, skola de säkerligen bli i stånd att leja arbetare, åtminstone bland den "utländska" befolkning, som icke själv är landägare. Och denna befolkning är oftast van vid åkerbruksarbete från Europa och förstår att göra sin sak bra på en farm.

Canadas främsta uppgift i närvarande stund är ökad produktion, och det första steget mot en stor skörd är att få utsädet i jorden. Detta är ett faktum, och alarm har slagits varje år, sedan kriget började. Förra året slogs denna alarm med särskild kraft, men farmarena togo saken lugnt och fingo utsädet i jorden i tid. Och det skola de få även i år. De synas icke alls vara oroliga. Faktum är nämligen, att sådden icke är en så förfärligt svår affär med nutida maskineri i händerna på kompetent folk. Säsongen synes bli tidig, och man kan ganska lugnt slå vad om att den tillgängliga skördearealen skall bli insådd, och att de otränade stadsborna ej komma att utföra mycket av arbetet.

Den verkligt vanskliga tidpunkten blir skördetiden. Det är en tid, då brådskan är stor på en farm, och män med liten eller ingen erfarenhet kunna bliva till nytta vid sättandet av skylar och vid lastningen av dessa i vagnarna. Om otränade män skola användas på farmarna — och det kanske kommer dit — är skördetiden rätta tidpunkten för sådana män. Och många fastighetsmäklare, advokater, prästmän o. s. v. kunde här utföra lika gott arbete som någon. Om det skall bli tvångsarbete på farm, få inga favoriseras. Den sysslolöse, vare sig rik eller fattig, bör behandlas lika. De, vars sysselsättning är av föga allmännyttig art, vare sig fattiga eller rika, böra ställas under samma kommando.

Sanningen och kriget.

Ledningen av kriget är tvåfaldig: militär och politisk. Av dessa två är den andra den viktigaste, emedan på dess beslut beror den förstas aktivitet. Soldaten är icke blott diplomatens tjänare, utan det slutliga avgörandet beror till stor del på karaktären av de politiska operationerna. Och det är på detta mycket viktiga område, pressen bedragit demokratin till förmån för en reaktionär och samvetslös klass. Lyckligtvis för det brittiska folket finnes det några hederliga undantag. I tidningar som "Nation", "Manchester Guardian" och "Daily News" dominerar fortfarande den liberala tankegångens fundamentala principer. Och socialisttidningar som "Labor Leader" och "The Herald" — som vi canadensare icke få läsa — ha alla under krigets mörka dagar manligen kämpat folkets kamp. I Canada äro vi mindre lyckliga. Arbetartidningarna äro få och icke över sig starka. Av liberal — för att nu icke nämna radikal — journalism finnes knappast kvar ett spår av det lilla, som för fyra år sedan existerade. Vi äro nästan uteslutande i Northcliffe-tidningarnas våld, vare sig historierna om denne herres finansiella inträsse i några av våra dagtidningar äro sanna eller icke.

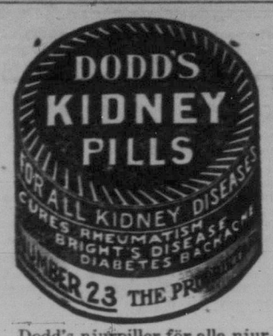

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

Tag till exempel konskriptionskampanjen! Tag bara ett exempel på journalistisk försyndelse av de många! Då opponenterna till tvångsutskrivningen i Winnipeg ämnade hålla ett offentligt möte, tryckte Winnipeg Tribune en förstasidesartikel med väldiga rubriker, vari omtalades, att anti-konskriptionisterna utfärdat en speciell inbjudan till tyskar och österrikare att deltaga i mötet, att pamfletter på tyska språket cirkulerats, att exemplar av dessa pamfletter tagits av militärmyndigheterna och sänts till Ottawa. Hela historien var en väldig lögn. Då denna frihetens och demokratiens förkämpe fann, att det icke gick att med legitima redaktionella medel åstadkomma en upprörd allmän opinion, tillgrep den hemmagjorda nyheter för att nå det målet!

Tag de nyligen avslöjade hemliga fördragen! Hur många av våra dagtidningar ha givit fakta? Dessa dokument förklara mycket, som annars förefaller mystiskt och motsägande i de nyheter, vi erhålla. Överenskommelsen med Italien exempelvis förklarar Lloyd George's oförmåga att endossera president Wilsons hoppfulla mottagande av greve Czernins (den österrikiske utrikesministern) fredstal för några månader sedan.

Tag den ryska revolutionen! Vi veta nu, att nyheten om denna revolution undanhölls den brittiska allmänheten flera dagar. Vi veta, att de första telegrammen antydde, att revolutionens mål var en kraftigare krigföring från Rysslands sida. Vi veta nu, att förhållandet var det rakt motsatta: en revolution för fred. Vi kunna påminna oss ett rykte, som senare förnekades, att en del internationella finansmän sammanträtt i Schweiz för att diskutera fred. Vi påminna oss Kerenskijs kraftansträngningar att åter få den ryska nationen in i slaglinjen. Vi sågo, hur hans järnhandskmetoder misslyckades, sågo honom efterträdas av Lenin och Trotzky, och en del av oss äro kanske förvånade över den senares ohöljda misstro mot allierad diplomati. Voro dessa fragmentariska nyheter all den upplysning, pressen kunde ha givit oss? Och om hela sanningen ej var möjlig att giva, voro dessa nyheter alltigenom sanna? Låt vissa diplomatiska telegram, som publicerades av bolsjevikerna samtidigt med att de hemliga fördragen lades inför allmänheten, giva oss svaret!

Det finnes en del telegram från Tereschenko, utrikesminister i Kerenskijs kabinett, de flesta adresserade till den ryske ambassadören i Washington, vilka protestera mot det tryck, eller nära nog hot, som den ryska regeringen varit utsatt för från brittiska, franska och italienska diplomater. Tereschenko tackade den amerikanska regeringen, emedan denna avhållit sig från att deltaga i denna påtryckning. Men påtryckningen fortsatte. Dessa telegram kasta ett ganska bjärt ljus över det sätt, på vilket revolutionen mottogs i vissa kretsar. Northcliffepressen hade inga goda ord för revolutionen. "Times" nära nog beklagade tsarens fall. Samma grupp tidningar — våra canadensiska dagtidningar inberäknande — kunde icke dölja sin glädje över Korniloffs motrevolt. Allt detta bidrog till att kasta det med rätta misstänksamma ryska folket i armarna på ytterlighetsmännen, och Kerenskij föll.

Hur förhöll det sig med finansmännens möte i Schweiz? Rapporten om dette möte besannas av ett telegram från den ryske ambassadören i Bern. Han namngiver några av mötesdeltagarna: Jacques Stern, från Nederländernas bank i Paris, Tuchman, från filialen i Paris av Lloyd's bank, Fürstenberg, direktör för Deutsche Diskont Gesellschaft samt Deutsche bank och österrikiska banken i Wien. "Ehuru engelsmännen förnekade, att de deltogo", säger telegrammet, "anlände direktör Bell av Lloyd's bank från London d. 2 sept. (två dagar före konferensen) under förevändning, att han skulle etablera en filial i Schweiz". En inflytelserik engelsk jude-finansman, även närvarande, men vilkens namn icke nämnes, uppgives i ett annat telegram från samma håll hava sagt, att Tysklands mål var att splittra Ryssland för att få lättare att ingå handelsfördrag med de smärre stater, som så skulle skapas, medan England icke hade några speciella inträssen i den ryska marknaden. Och den ryske ambassadören drog den slutsatsen, att essa herrar — vilka tydligen icke mötte sådana hinder att mötas som socialisterna, vilka ville resa till Stockholm — försökte åstadkomma fred på Rysslands bekostnad. Han säger, att det icke fanns något bevis på att allierade diplomater deltagit i konferensen, "men för att avvända uppmärksamheten, kunde olika medel ha använts".

Slutligen ännu ett exempel på denna konspiration av tidningspressen mot demokratien. I början av innevarande år gav ett riksdagsval i Bautzen, Sachsen, en plats, som alltid varit konservativ, åt socialistkandidaten. I februari ägde ett annat fyllnadsval rum i katolska Rehnprovinsen. Två katolska kandidater hade uppsatts. Greber, som företrädde ett independent och avancerat fredsprogram, erhöll 5,287 röster mot 4,609 för general baron von Sheinecker, den officielle centerkandidaten. Våra tidningar rapporterade inget av dessa två betecknande fakta.

Vilka slutsatser skall man draga av dessa metoder från pressens sida att undanhålla sanningen från folket? Är det så att en viss klass av tidningar av Northcliffe-typen i skön förening med grupper av reaktionära politiker avsiktligt blockera alla vägar till en möjlig demokratisk fredsuppgörelse? Är denna klass besluten att få en fred av diplomater såsom i forna dagar, besluten att folket skall få lika litet att göra med fredsuppgörelsen, som det hade med krigsutbrottet? Det finnes ansvariga demokratiska element i Tyskland, bara vi kunde nå dem. Vad stänger vägen?

HUGGET OCH STICKET

DU SKALL ICKE.

•

Det är födoämneskontrollörens favoritorder.

•

Han har nu förordnat, att man icke skall äta veteprodukter och kött vissa dagar på hotell och restauranter.

•

Det är ganska roligt. Här mitt i världens s. k. kornbod förbjudas vi att äta vete.

•

Straffet för brott mot dessa förordningar går från $100 till $1,000 böter för småfolket, d. v. s. restaurantägare. Men hur är det med de stora kylhusägarna, som låta tusentals ton av föda förstöras? Här synes mottot vara "du skall" med "icke" borttaget.

•

Frågan för veckan.

När skall den tyska framstöten stoppas?

•

Om den bolsjevikiska tankeriktningens syn på en parlamentariskt organiserad folkvilja kan följande prydliga utdrag ur ett bolsjevikorgan i Petrograd, Piter, ge en aning:

Ni väntar räddning av konstituanten. Förgäves. I den ha invalts pratmakare i stil med Kerenskij, som äro i stånd att tråka ihjäl ett helgon. Skada att denna slusk icke hamnat i Smolna — där skulle man visat honom värdet av den ryska intelligenta ungdomen, som skjutes av egna och främlingar.

Vad kan konstituerande församlingen göra, då den ju kan hindras av kamraten Uritskijs vänstra lilltå? Utspy ett hav av goda ord? Nog! Vi ha hört allt....

En samling åsnor blir icke förståndigare för att man kallar den konstituerande.

Att döma av deras mod, heroism och fasta beslutsamhet att rädda fädernes-landet torde Smolna icke komma att behöva upplösa dem. Denna småsak kan uträttas av fyra halvvuxna gossar från andra sidan Nevski tull på eget "anarkistiskt" initiativ.

•

De som annonsera efter rum i Stockholm just nu få tydligen uppbjuda all sin uppfinningsförmåga. Det berättas sålunda att det är mycket vanligt att man praktiserar den metoden att studera dödsannonserna och sedan ringa upp de efterlevande för att höra hur de ämna göra med sina lägenheter. I sorgehusen kan man sålunda ända till ett tjugutal gånger om dagen få svara på påringningar av detta slag.

Att det inte häller går att annonsera efter det gamla schemat, om man vill att ens annons skall observeras, bär följande vittne om, som varit synligt i Dagens Nyheters annonsspalter:

"Tänk på Johansson! Har ni en våning på två rum och kök. Tänk då på Johansson. Han är en hygglig karl, super inte (mer än två liter i kvartalet), tuggar inte tobak och röker inte. Men han har gift sig i dagarna. Och nu ber han er: tänk på Johansson. Han blir er så tacksam och skall kanske belöna er. Hans adress är bara Johansson, Dagens Nyheters Huvudkontor.

Och ändå är det frågan om ifall Johansson lyckas få något svar.

•

Tidstypisk annons i en av Stockholms morgontidningar:

En snygg, klädd utdragssoffa bytes mot potatis.

•

Dr. Gärda Lidforss av Geijerstam berättade i en föreläsning i Örebro om hemmets hygien följande drag:

En gång reste jag på västgötabygden efter häst, och vid passerandet av en gård sade skjutsbonden:

— Där är någon död. Dom har fönstret öppet.

Vid närmare efterforskning befanns det att i familjen i fråga fyra personer på kort tid dött i lungsot, och talarinnan drog den slutsatsen, att det varit klokare om de i tid vädrat för de levande. De kanske då hade sluppit göra det för de döda.

•

Kabbarp kåserar med sin godmodiga närgångenhet om riksdagsman Leander:

Jag minns Leander en stekhet sommardag i franska Schweiz. Det var på fredskonferensen i Geneve. Vi hade gjort en utflykt på landet. Leander och jag och ett par andra nykterhetsvänner. Vi hade vankat vida omkring. Trötta och hungriga hade vi blivit. Så hamnade vi äntligen på en restaurang, fullsatt av turister. Då var Leander formligen förbi av hetta och törst. Jag måste ha någonting att dricka! sade han. Vatten? Fanns inte. Lemonad? Fanns inte. Ingenting fanns utom vin. Den arme mannen riktigt våndades. Drick vin! sade vi till honom. Drick bara. Ingen känner dig här, och vi ska inte röja dig. Men den som inte drack, det var Leander. Inte skulle det skada mig, sade han, om jag tömde ett glas eller två. Men jag vill ändå inte göra det. Ty vem vet, om det inte bland dessa många främlingar finns någon svensk, som känner mig, som säge det och som sedan berättade det därhemma. Det skulle så nykterhetssaken lida men utav. Nej, jag försmäktar hellre av törst än jag dricker deras vin.

Ja, ja, ära vare Leander! Han föll inte han som Waldenström för det grekiska lantvinet.

•

Det mörkaste Småland är alltjämt en realitet. Folkskoleinspektören P. Taomée meddelar i sin årsberättelse att mer än två tredjedelar av skolorna i hans distrikt ha endast halv lästid. Både skollokaler och lärarebostäder äro ofta otillfredsställande. På ett ställe, där församlingen hyrde åt skolan, begagnades läsrummet som sovrum av ägaren. Vid inspektionen fanns det i lokalen inte bara skolbänkar och kateder, utan även två sängar, en byrå, en chiffonjé, en stickmaskin, två dragspel och andra familjeinventarier.

•

Hasse Z. berättar i Söndags-Nisse ett par anekdoter om den nyligen avlidne tonsättaren Emil Sjögren. En låter så här:

Hugo Alfvén hade haft en symfoni på Operan. På kvällen blev det fest och Sjögren kom bort på ett dygn. Sådant kan hända. Men Sjögren glömde inte symfonien, han gick på morgonen ut i Liljansskogen och där plockade han några små blyga vårblommor, en liten bukett, och med den gick han till Alfvén, som bodde vid Engelbrektsgatan. Sjögren ringde på. En bror till Alfvén öppnade. Sjögren stod där i farstun, enkel och blyg och litet trött, med sina små blommor. Hr. Alfvén kände inte igen hr Sjögren, han trodde att det var någon tiggare, varför han avskedade honom kort:

— Här ges ingenting!
Och stängde dörren.

Sjögren gick ned på gatan, försagd och trött. Men han återvände om en stund. Stod på nytt i farstun med sina blommor och ringde på. En ny bror till Hugo öppnade. Samma historia:

— Här ges ingenting!
Och så stängdes dörren.

Sjögren gick för andra gången, ännu mera trött och beklämd. Men han återvände för tredje gången, stod där i farstun, höll sina små blommor och ringde på. En tredje Alfvén öppnade och svarade som vanligt:

— Här ges ingenting!

Men då räckte Sjögren in sina blommor genom dörröppningen och sade:

— Var så snäll och lämna de här blommorna till Hugo Alfvén och säg att hans symfoni är f-n så mycket finare än hans bröder!

Det är möjligt att Alfvén inte har tre bröder, det är möjligt att historien är lögn. Men det gör ingenting. Den är lik Sjögren. N. F. B.

Northern Crown Bank

Auktoriseradt kapital $6,000,000. Inbetaldt kapital $1,431,200
Reservfond $920,202

BOARD OF DIRECTORS:

President - - - - - - - - - - Capt. Wm. Robinson.
Vice President - - - - - - - - - - John Stovel
A. McTavish Campbell, E. F. Hutchings, Geo. Fisher.
W. R. Bawlf, Sir. D. C. Cameron, K.C.M.G.

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Pänningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga afgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksafdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

T. E. THORSTEINSON, Manager.
Hörnet af William Ave. och Sherbrook St. Winnipeg, Man.

Brevet för dagen.

SIR ROBERT BORDEN
Premier of Canada,
Ottawa, Ont.

Herr statsminister!

Jag tager mig friheten sända detta brevkort till Eder för att lyckönska till det utmärkta anförande Ni förra veckan höll i den aktuella Quebecfrågan. Sannerligen har Ni icke rätt i att endast med våldets brutala makt kan Quebec tvingas till lydnad. Och jag beundrar Eder för Edert mod att ordentligt nedskälla förrädaren Laurier — vilken lycka var det ändock icke, att han ej blev Canadas statsminister! Kan man tänka sig maken! Sir Wilfrid vill på medlingens väg söka komma till en förståelse med Quebec. Och det i en tid, då våldet triumferande går fram över världen!

Jag ber även att få tacka för alla de visa förordningar Ni, herr statsminister, och Edra drabanter i dessa dagar utfärda. De förlänga sannerligen livet, ty de framkalla ett gott skratt. Särskilt lyckad var födoämneskontrollörens många föreskrifter för våra mathålor. Salomos vishet går synbarligen igen även här i Canada!

I största hast,
Herr statsministerns
ödmjuke tjänare,
Calle P.

Fritt till alla!

Innehavaren av nedanstående kupong är berättigad till ett av våra annonserade porträtt gratis. Blott en kupong till varje person. Medför kupongen!

RELIANCE ART STUDIO

616½ MAIN ST.
Bredvid Dingwalls juvelerarbutik.
Hörnet Logan Ave. Ingång från Main St.

KLIPP UT!

KUPONG:
Denna kupong berättigar innehavaren till ett porträtt gratis vid framvisandet i Reliance Art Studio.

Tysklands socialister vid Skampålen.

(Forts. fr. sid. 1.)

tiska resan till Italien skrev dr Sudekum i Vorwärts, att de italienska kamraterna icke fullt förstod naturen av tsarism. Vi hålla med dr Sudekum att en tysk kan lättare förstå naturen av tsarism då han har erfarenheter dagligen genom preussisk-tysk absolutism. De två "naturerna" äro mycket nära besläktade med varandra.

Tysklands absolutism representerar en feodal-monarki-organisation, vilande på en mäktig kapitalistisk grundval, som utvecklingen under det senare halvseklet har skapat för det. Styrkan av den tyska armén, så som vi ha lärt att känna den i dess nuvarande blodiga arbete, består inte endast i stora materiella och tekniska resurser av nationen, eller i intelligensen och precisionen av arbetarsoldaterna, som ha blivit disciplinerad i den industriella skolan och i egna klassorganisationer — utan den har sin grundval också i junker och officerskasten, med herremaktstraditioner, med förtryck av de underlydande och underkastelse för de överordnade.

Den tyska armén, liksom den tyska staten, är en feodal-monarki-organisation med outtömbara kapitalistiska resurser. Bourgeoisins skrikhalsar må sladdra aldrig så mycket om Tysklands överlägsenhet — (mannen av arbete) mot Frankrike (mannen av nöje) — den verkliga skillnaden ligger icke i de radikala kvalitéerna, utan i den sociala och politiska konditionen. Den stående armén, denna stängda korporation, denna självstyrda stat inom staten, står kvar, trots allmän värnplikt, som en kastorganisation, vilken för att kunna trivas måste ha artificiella distinktioner av grader och en monarkisk topp som krona på verket av hirarkin.

I sitt arbete "The New Army", visade Jaurés att den enda armé Frankrike kunde ha var en försvarsarmé, byggd

(Forts. å sid. 5.)

BARNVAGNAR

FULLSTÄNDIGA LAGER ÄR PÅ VÅRT GOLV.

Det är det mest fullständiga som vi någonsin visat. Och från de bästa fabrikörer på kontinenten. Och en annan sak: Vi vilja sälja dessa vagnar och "go-carts" och sulkies endast för kontant. Och ännu en sak: De äro de bästa valutor i staden. Just kom in och bliv övertygad. Det tager endast ett ögonkast på vårt lager för att visa eder, att vad vi säga är ett absolut faktum.

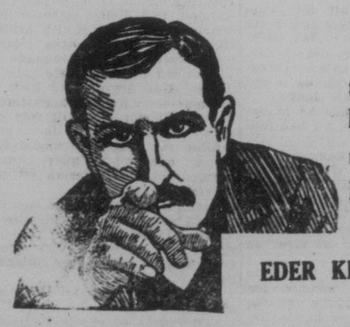

Har ni hört den ryktbara Starr Phonograph spela? Vi sälja även den ryktbara Knapp och ha prov av Lyric och Empire maskiner på golvet. Kom in och hör dem. Ni kan erhålla en på månadsbetalning.

EDER KREDIT ÄR ALLTID GOD HOS OSS

Besök oss

Over-Land House Furnishing Co., Limited

588 MAIN STREET - - - - - Hjørnet Alexander Ave.